

Op de huid van Martijn van Hulsteijn

'De Grand Départ? Een vette tien!'

De start van de Tour de France in Utrecht was een groot succes. Meer dan 1 miljoen bezoekers waren vijf dagen lang getuige van een strakke organisatie en van een ongekende feestelijke sfeer in de stad. Wat was het geheim van deze unieke prestatie en misschien nog belangrijker: hoe geef je dit een vervolg? Als ingehuurd projectdirecteur Le Tour Utrecht was Martijn van Hulsteijn de stille kracht achter de schermen. Hoog tijd voor een 'coming out'.

TEKST MART RIENSTRA FOTOGRAFIE LIESBETH DINNISSEN

Welk cijfer geeft u Le Grand Départ?

Een vette tien! En dat baseer ik vooral op reacties die ik heb gekregen. Van bezoekers, partners, de Tourdirectie, ja zelfs van de wielrenners. Voor mij persoonlijk was de start van de eerste etappe bij het stadhuis het absolute hoogtepunt. Dat beeld met het Nederlands Kamerkoor, de Dom, de ridders en al die mensen in de zon vergeet ik nooit meer!

Utrecht wilde met de Tourstart haar naam en faam aan de wereld tonen. Is dat in alle opzichten gelukt en hoe bouwt de stad verder op dit succes?

Absoluut! Los van alle exposure en positieve beleving vind ik dat we als stad vooral hebben laten zien dat we dit soort grootschalige projecten uitstekend kunnen faciliteren. Organisatorisch, logistiek, maar ook in termen van veiligheid, sfeer en feestelijkheid. Intern hoor ik regelmatig dat nog nooit zo harmonieus en daadkrachtig is samengewerkt, vanuit alle disciplines wel te verstaan. Juist deze crossover tussen cultuur, historie, sport, politiek en bedrijfsleven vormt de basis waarop de stad nu ook verder moet. Utrecht is een stad van internationale allure; eindelijk beseffen we dat.

Wat is uw grootste talent?

Dat ik organisaties en dus belangen – ook als ze tegengesteld zijn – bij elkaar weet te brengen door ze een gemeenschappelijk doel te geven. Door eerdere werkervaringen bij overheden weet ik dat stakeholdermanagement vaak de sleutel is tot succes bij dit soort grootschalige projecten. Dus heb ik begrip voor alle belangen en houd ik daar rekening mee. Tegelijkertijd houd ik een ieder de stip aan de horizon voor waar we gezamenlijk naartoe moeten. In de praktijk betekent dit vooral communiceren, overleggen en de geringe marges die er zijn optimaal benutten.

En uw valkuil?

Dat ik daar wellicht teveel tijd voor neem. Ik heb mij voorgenomen een

volgende keer toch korter en directer te communiceren, zowel schriftelijk als mondeling. Aan de andere kant; door er extra aandacht aan te besteden, slaag je er vaak wel in meer begrip en dus meer bereidheid voor die extra stap te mobiliseren.

Welke kranten, tijdschriften, websites leest u?

Ik ben een nieuws- en sportfreak. Dus lees ik bijna alle kranten en nieuwssites. En kan ik menig avond achter wikipedia doorbrengen en van het ene nieuws- of sportfeit in het andere rollen.

Wat is uw favoriete stad?

Rome. Een relaxte stad, met fantastische wijken, zoals Trastevere. Ik kan daar uren wandelen. En van Parijs kan ik ook altijd genieten. Toen ik daar was tijdens de finish van de Tour heb ik besloten er weer regelmatig naartoe te gaan. Al is het maar een paar dagen, Parijs is altijd enerverend, inspirerend en dynamisch.

Met wie wilt u graag een beschuitje eten?

Met Marco van Basten. Die man fascineert mij, omdat hij wars is van wat anderen van hem denken. Hij doet wat hij wil. Als hij geen zin meer heeft in eindverantwoordelijkheid doet hij “een stap terug” en wordt assistent. Dat baart opzien, omdat hij tot de categorie beste voetballers ooit behoort. Ik vind dat indrukwekkend.

Wat is uw favoriete boek?

The Brothers K van David James Duncan. Een in Nederland minder bekend boek dat ik – nadat ik het had gelezen – speciaal uit de VS heb laten overkomen. Het is een fascinerende familiekroniek over een voormalig honkballer, zijn vrouw en zes kinderen uit de Midwest. Een verhaal over liefde, familie, heroïek, tragiek dat alle grote thema's in het leven behandelt: religie, politiek, sport, maatschappij, et cetera. Als ik meer tijd zou hebben, zou ik dit boek dolgraag willen vertalen zodat meer mensen het gaan lezen.

Hoe ziet uw ideale zondagmiddag eruit?

Ik zou dat bijna niet meer weten; het is zo lang geleden. Bij voorkeur begint die vrije zondag met een ontbijt, met krant en koffie. Vervolgens stap ik dan op de fiets of rijd ik naar de golfbaan. En 's middags is er ruim tijd om iets gezelligs te doen met mijn dochters; ik heb er drie, van 3, 6 en 10 jaar. En daarna? Een borrel met mijn vriendin, wat hapjes en een niet al te ingewikkelde maaltijd.

Wat is uw levensmotto?

Om hoger te springen, moet je de lat hoger leggen. Charles van Commenée, voormalig technisch directeur van het NOC NSF, heeft dit ooit gezegd. Als wij iets met Le Grand Depart hebben gedaan, is het dat. Toen Armstrong begin 2013 zijn dopinggebruik toegaf en Rabobank haar afscheid uit de wielersport bekendmaakte, hebben wij juist tegendraads geacteerd. In plaats van de lat lager te leggen, hebben wij onze ambities naar boven bijgesteld en hebben we laten zien dat je veel meer kunt dan je denkt. De ASO, de Franse organisator van de Tour, was na afloop diep onder de indruk van ons projectteam, dat overwegend bestond uit jonge mensen. In de VS is het normaal om mensen veel verantwoordelijkheid te geven, bij ons minder. Jammer, want ik zie mensen daar enorm van groeien en genieten.

Waar kijkt u met spijt op terug?

Ik had meer willen reizen. Vooral tijdens mijn studie en kort daarna. Niet dat ik dit weinig heb gedaan, zo ben ik in Canada geweest, in Brazilië, Thailand, Indonesië, China en op tal van plekken in Europa. Maar als je eenmaal kinderen krijgt, komt het reizen in de knel. Logisch maar jammer, want het verruimt je horizon en geest. Door te reizen, kom je in contact met andere culturen en begrijp je ze ook beter. Wellicht voorkomt dat veel ellende in de wereld. ■